

Konu Türkiye Cumhuriyeti olduğu zaman, zulmün pek bitmediğini görüyoruz. Bu sadece bugünkü Hizmet Hareketi'yle ilgili olan kısım değil, bugün de altı çizilen bir şey var. Cemaatler değil, aynı zamanda akademisyenler, sanatçılar, askerler, polisler, devlet memurları yani Cumhuriyet tarihinin belki de görüp göremeyeceğimiz en büyük karşı devrimiyle karşı karşıyayız.

Bir kere uluslararası bir hak savunucusu olarak, vücut bütünlüğünün dokunulmazlığı ilkesini çok önemsiyorum.

BEN DE MAĞDURLARDAN BİRİYİM

Çünkü ancak ve ancak hukuk üstünlüğünü sağlayabilmemiz için vücut bütünlüğünün dokunulmazlığını öncelikle sağlamamız gerekiyor ki, ifade, düşünce, vicdan ve seyahat özgürlüklerini sağlayabilelim. Türkiye Cumhuriyeti Avrupa İnsan Hakları'nın tarafı ve savunucusu olmasına rağmen büyük ihlaller yapıyor ki, ben de bunun mağdurlarından biri olarak hâlâ bedel ödüyorum. Aynı görüşte, aynı inançta olmasam bile masum ve mağdur olmuş insanları gördüğüm zaman, bir el vermenin faydalı olacağına inanıyorum. Yoksa bu herhangi bir bağ veya çıkar ilişkisi değil.

İnsanlar; ülkelerinden, akrabalarından, anılarından uzakta, sürgünde hayatta kalmaya çalışıyorlar. Bu insanların görünür ve duyurulur olması için bir faydam olduysa ne mutlu. Üzücü bir tanımlamaydı, şunu da iyi bilmek lazım, nefret ve sevgi aslında bir karı-koca gibi. Biz nefret tohumlarını yeşertmek yerine, nefreti büyütmeye çalışanların kökünü kurutmalıyız. Artık ayrımı, gayrını, farklılıkları bir bölünme unsuru olarak değil, bir birleşme, farklılık ve çeşitliliğin bir zenginlik olduğunu anlama kapsamında değerlendirmeliyiz. Çok üzücü olaylar yaşanıyor. Eşlerini, çocuklarını kaybeden insanları, özellikle Ege ve Meriç üzerinden zorunlu göçleri, ülkeyi terk edişlerini görmek lazım. Ya bunu açıkça söyleyebilirim. Özellikle Gümürdür yöresinde yaptığım incelemelerde, maalesef Türkiye

Cumhuriyeti Devleti yetkililerinin; yetişkin başına bin dolar, çocuk başına beş yüz dolar para telep ederek insanları ölüme yolladıklarına şahit olduk. Yani insan ticareti yapan bir Türkiye Cumhuriyeti ile karşı karşıyasınız. Polemikler, tartışmalar, umutsuzluklar bir yana, insan hayatının kutsallığını savunan bir iktidarın, insan hayatını nasıl yok etmeye yönelik bir cürüm içine düştüğünü görüyorsunuz.

ADALETSİZLİK CÜRÜMDEN KÖTÜDÜR

Cürüm kötüdür, ama adaletsizlik cürümden de beterdir. Bugün adaletsizlik artık ayyuka çıkmıştır. Umarım Türkiye Cumhuriyeti bir an önce hukukun üstünlüğüne, acil, adil ve hakkaniyetli adalete geri döner. Bu yoldan çıkmaması gerekir. Çünkü 84 milyonluk bir coğrafya, dinamikleri yüksek, geçmişi zengin, çeşitliliği ve kültürü çok muhteşem. Bir an önce buna karar verilip bu yolda adımlar atılması gerekir.

Herkes bekâ sorunu olduğunu söylüyor; ben ise zekâ sorunu olduğunu düşünüyorum. Herkes seçim derdi diyor; ben geçim derdi olduğunu düşünüyorum. Biz AKP nin ayak oyunlarına çok alışkınız. Yaklaşık 25 yıl. 17 yıl da iktidarda olduğunu düşünürsek, daha gerilerden başlayalım.

BİTMEYEN BİR DÜŞMANLIK...

Poyrazköy, Ergenekon, Balyoz, 17-25 Aralık, 15 Temmuz bitmeyen bir düşman yaratma var.

Cürüm kötüdür, ama adaletsizlik cürümden de beterdir

Uluslararası bir röportajımda bana "Tayyip Erdoğan çok mu şanslı, hep karşısına bir düşman çıkıyor krizlerde, yoksa düşmanımı kendisi yaratacak kadar akıllı mı?" diye bir soru geldi. Ben dedim ki "Her ikisi de olabilir ama artık yaratacak düşmanı kalmadı, kendi en büyük düşmana dönüşüyor. Türkiye'de son yerel seçimlerin sonucu da bunu gösteriyor."

Cemaat'te, Kürt hareketinde, Alevilerde ve LGBT konusunda da gördüğümüz gibi şu an sistemin tamamı Erdoğan'ın sarayı üzerine kurulu. Eğer Erdoğan yanlısı iseniz bütün haklarınızdan yararlanabilirsiniz ama Erdoğan'ı eleştirirseniz hiç bir hakkınız yoktur.

